

דף סיכום בחינה

מזהה בחינה: 001000270376 מזהה סטודנט: 284996

שם קורס: דיני משפחה

מספר שאלה	ניקוד מירבי	ציון
1	85.00	80.00
2	15.00	15.00

ציון בחינה סופי : 95.00

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

אוניברסיטת בר-אילן
הפקולטה למשפטים
התשפ"ג, סמסטר א', מועד ב'
מס' קורס: 99-212-02

מבחן בדיני משפחה

מרצה: פרופ' רות הלפרין-קדרי

מתרגלת: עו"ד הדס רייכלסון, עוזרי הוראה: הודיה זנג ושי רוזנברג

הנחיות

הבחינה מתקיימת במתכונת של חומר סגור.

משך הבחינה שעתיים.

שימו לב, לנוחותכם/ן, טופס הבחינה מצורף גם כנספח על מנת שתוכלו לראותו בצד הבחינה בעת כתיבת התשובות. מצורפים כנספחים גם רשימת הקריאה לבחינה וקובץ חקיקה. כתבו בקיצור ובתמציתיות, תוך הפנייה לאסמכתאות הרלבנטיות. הביעו עמדתכם/ן העצמאית בכל מקום בו המצב המשפטי אינו חד משמעי ובמיוחד בשאלות בהן הנכם/ן מתבקשים/ות במפורש לחוות דעתכם/ן.

אנא שימו לב למגבלת המילים.

כמו כן, שימו לב לעצות הבאות:

- נתחו את המקרה רק על סמך העובדות שהובאו בפניכם, אל תוסיפו הנחות עובדתיות על פני אלה שצוינו בתיאור המקרה.
- בבואכם/ן לנתח את ההיבטים הרכשיים העולים במקרה, תתייחסו בנפרד לפרטי הרכוש השונים. האפשרות לכתוב את הבחינה בכתב יד ולסרוק אותה מיועדת רק למי שניתן לו/ה אישור מראש.

אבחן אם מתקיימים בענייני תנאי ס' 1 לחשבד"ר סמכות ייחודית שניהם יהודים זיקה דתית שניהם תושבי ואזרחי מדינת ישראל (זיקה פרסונלית), בענייני גירושין (זיקה עניינית) והם נוכחים במדינת ישראל (זיקה טריטוריאלית). נראה כי משה ודקילה ערכו טקס קידושין כדי למסד את מערת היחסים אשר נערך בקרספין בהנחה שהתקיימו כלל תנאי הקידושין 2 עדים כשרים ומעשה קניין במקרה זה אם יש קידושין או ספק קידושין הגוף היחיד אשר מומסך לדון בגירושיהם הינו ביד"ר לפי פס"ד רודנצקי יש הבחנה בין תוקף הנישואין (לפי הכללים הפנימיים הדתיים) לבין הרישום.

נבחן את שאלת הרישום לשאלה זו יש נפקות עוצמה שכן בין אם פקיד הרישום רשם אותם במרשם האוכסיין ייחשבו כנישואין אזרחיים ובין אם לא אז ייחשבו כידועים ביצבור לפי פונק שלינגר וכן ארי יש הבחנה בין תוקף הנישואין לבין רישומם שכן אין זה מתפקידו לתת דעתו על תוקף הנישואין בין אם הזוג הביאו לו ראייה מובהקת (מסמכים מהימנים) על זה שהטקס שנערך במדינה הוא תקף לפיה (בענייני מדינה קרספין כן תקף) אז חובה עליו לרשומם בענייני לא מוזכר אם הפקיד רשם או לא לכן נתייחס לשתי האפשרויות 1. הפקיד רשם אותם לכן נישואין אזרחיים: משה הגיש בקשה ליישוב סכסוך לפי חוק הסדר התדיינות הם פעלו כדין שכן קיימו 4 פגישות מהו"ת ובתום 5 ימים מהמלצת וועדת הסיוע על ההליך החלופי הודיעו שאין בכוונתם להמשיך לפי ס' 3 בתום תקופה של 45 ימים מיום הגשת הבקשה לסכסוך וכל תקופה שניתן להאריך אם הם מסכימים על זה בכתב ל 60 יום יש תקופת עיכוב תהליכים לפי ס' 4 בתום תקופת עיכוב תהליכים הצד שהגיש הבקשה ליישוב סכסוך זכאי תוך 15 יום להגיש תביעה לערכאה שיבחר והסמכות תהיה שלה, משה הגיש תביעה לביד"ר לכן הסמכות תהיה שלו לפי פרשת ה 15 הדקות המבחן הקובע הינו מבחן הזמן הראשון שתבע בערכאה שבחר הסמכות תהיה שלו לפי ס' 4 לחוק הסדר התדיינות אם הצד שהגיש בקשה ניצל את הזכות הקדימה שלו לחלק מהנושאים הצד השני יכול לתבוע בגין נושאים שלא הוזכרו (החינוך אדון המשך), משה כרך לתביעת הגירושין (מה שמוזכר בקיס) לפי ס' 3 לחשבד"ר שיפוט אגב הגירושין נבחן כעת האם הכריכה עומדת במבחנים פיג פולמן 1. האם תביעת הגירושין כנה? יש צורך בעילה לגירושין לפי תורגמן דיקלה תוכל לטעון שאין ברבים המרובים עילה הלכתית לגירושין לכן יש חוסר כנות בתביעה אמנם מדובר בנישואין אזרחיים ובפרשת בני נוח נקבע שלא נדרש עילה הלכתית אלא די בקרע שבלתי ניתן לאיחוי, דיקלה תטען שהתניית הגט מעידה על חוסר הכנות (פס"ד התניית מזונות) עוד הריצה שלו ליישוב סכסוך אחרי שרקסיפרה על הפרידה מעיד על הרצון שלו רק לבחור בערכאה שהוא רוצה מנגד משה יטען שדיקלה לא פעלה בתו"ל שכן היא התנגדה לדיון שעוד לא קרה לכן הוא התנה גט אמנם דיקלה תטען שהיא לפי פס"ד עמרני כלל הזדמנות ראשונה פעלה בתו"ל בטענתה על חוסר סמכות. 2. האם הכריכה התבצעה כדין? האם נכרכו כל הנושאים לעניין תביעת הגירושין לא כרך חינוך עוד שכרך סוגייה שאינה נתינת לכריכה מזונות ילדים. 3. האם הכריכה כנה? יש העדר פירוט ברכוש (פס"ד פלוני) אך יכולה לעלות טענה שזה לא פגם שיועד לשורש הסמכות אלא טכני (האנפלבית), לא היה פיזול ערכות זה מעיד על כנות (תורגמן) ובמקרה שלנו לא היה התעלמות מפס"ד (פס"ד התניית מזונות). לפי מרוץ הסמכויות (פיג פלמן) כל ערכאה תוכל לפי שק"ד לעכב את הדיון של הערכאה השנייה אם לא החליטה בשאלת תוקף הכריכה, אמנם אם הערכאה הכריעה בשאלת התוקף על הערכאה השנייה להימנע מלדון לאור העיקרון הכיבוד הדדי אינו עיקרון נימוסי אלא חיוני להתקיימות מערכת משפט תקינה. תוכל לדון אם מתקיים טעם מיוחד שמצדיק זאת: 1. חוסר חוקיות או פגם שיועד לשורש ביד"ד קבע שהסמכות היא שלו לדון בכלל הנושאים ללא פירוט סיבה. 2. כריכת סוגייה שאינה נתינת לכריכה מזונות ילדים לפי שרגאי אי אפשר לכרוך סוגייה זו מדבר בתביעה עצמאית של הילד ניתן לכרוך רק השבת הוצאות הם יכולים לדון בביד"ר רק אם יש הסכמה משני הצדדים ס' 9 בענייני לא מתקיימת הסכמה שכן היא כרכה הנושא לביד"ר לפי הנדל הפס"ד 5933 אפשר לכרוך מכוח פרשנות תכלית ולשונית לס' 3 אולם לפי פס"ד 7628 הלכת שרגאי שריריה וקיימת לכן הסמכות לדון תהיה בבימ"ש לענניני משפחה 3. חריגה מכללי הצדק הטבעי לא נראה כי היה זכות טיעון לדיקלה לכן לאור הפגמים הללו ביהמ"ש אינו נמנע מלהתערב. נדון בסגויות: 1. תביעת הגירושין: לפי פס"ד בני נוח הסמכות היא רק לביד"ר אין צורך בעילה די בקרע בלתי ניתן לאיחוי לפי ברק בבני נוח אין צורך בגט אלא רק בפס"ד הצהרתי שמורה על סיום הנישואין אמנם יש ערכאות שדורשות גט גם בנישואין אזרחיים (אם היה טקס אז הדרישה תהיה לגט מספק), ברק קבע שאין לכרוך דבר לתביעת הגירושין אמנם לפי ביה"ד האזורי בנתניה ניתן לכרוך ולדון בנושאים אמירת ברק נאמרה באוביטר, 2. משמורת: דין אזרחי העיקרון המרכזי הינו עיקרון טובת הילד כעקרון על סוגייה זו נכרכת מעצם טיבה באופן אוטמטי לביד"ר (שרעבי), ביד"ד נוטה לפסוק משמורת לאם לפי חזקת הגיל הרך (ס' 25) אבל נראה כי לא מתקיימת שכן הן מעל גיל 6. 3. חינוך גם העקרון טובת הילד כמו בממשורת לפי חוק הכרשות והאופטופסית סוגייה זו לא נכרכה ע"י משה לכן הסמכות תהיה לביהמ"ש לפי הלכת פולרסהיים כריכת המשמורת אינה כורכת אוטמטית את עניין החינוך ולפי עילזה אמיר בביהמ"ש תביעה למשמורת כוללת בתוכה עניין החינוך בימ"ש מתייעץ עם דעת מומחים (מיכל דוד) ופסק לאור מה שנהוג ביתם של ההורים, 4. מזונות אישה לפי סימן 47 וס' 2 ליתקון חוק המשפחה בן הזוג חב במזונות עד למתן גט זה יהיה בגובה החיים אליה התרגלה עימו עולה ואינה יורדת סוגייה זו קשורה לקוד התנהגות המינית הכפול של האישה) אם היא עובדת כנראה שיהיה קיזוז מהשכר שלה (פס"ד ביקל) אולם דיקלה הפסיקה לעבוד, בענייני מדובר בנישואין אזרחיים יש הסתייגות בפסיקה אם הבן זוג חב במזונות אישה. 5. מזונות אזרחיים בפס"ד כהנא ניתנו כסעד מן הצדק נבעו מיסוד הסכמי בפס"ד סולמון ניתנו מכוח חוק כבוד האדם וחירותו שני פסקי דין של שמגר, ברק בפס"ד המזונות האזרחיים נתן אותם מכוח עילה חוזית לפיה נבחן מערכת היחסים בין הצדדים וננסה להבין ממנה האם נוצרה התחייבות ביניהם לכלכל זו את זו מבחינתו מדובר בשותפות כלכלית אשר נובעת מעקרון תו"ל מזונות אלה ניתנות בשביל לשקם את החיים אחרי הפרידה ולהבטיח אותה הוא הלך במסלול חוזי, לפי ברק ארז בפס"ד עקרת הביתה כשאשה אינה זכאית ע"פ דין למזונות ניתן מזונות אלה שהם משקמים מכוח הפער הכלכלי בין בני הזוג עקרונות של הגיונות תו"ל והסתמכות בענייני דיקלה תוכל לתבוע בגין מזונות אלה בשל הפער הכלכלי שנוצר בינה לבין משה שכן השכר שלו עלה והוא הצליל בפרויקט שלו לעומתה שהייתה מטפלת בילדים והפסיקה לעבוד (אדון יותר ברכוש). 6. מזונות ילדים (דנתי לעיל) הדין הוא דין שני הילדים הם נעל גיל 6 ההלכה אומרת הבעל חב בצרכים ההכרחיים והשאר דין צדקה שמתחלק ביניהם לפי היכולות ואם הם מעל גיל 6 אז הכל דין צדקה, לפי תקנות הרבנות הראשית הבעל צריך לפרנס עד גיל 15 אמנם בביהמ"ש החלוקה יותר שווית לאור פס"ד 91915 הלכת המזונות במשמורת משותפת לילדים מעל גיל 6 שחל בענייני שהחלה גם לחול בביד"ר מפס"ד 2017 לאור הלכה זו ברק ופוגלמן מתחמים למקרים שיש בהם השתכרות שווה בין הצדדים ומשמורת פיזית משותפת יש צורך לעשות קיזוז בעין יהוצאות תלויות שהות (היה שינו מושגי) ולקבוע הורה מרכז או מנגנון אחר שמטיה עם צרכי הילדים ולהעביר לו מחצית מהסכום מההוצאות שאינן תלויות שהות. ביהמ"ש מחיל הלכה זו גם אם יש פער השתכרות בין בני הזוג. נתחיל לדון בחלוקת הרכוש לפי גולדמן צריך כריכה מפורשת אם עמדו במבחן המשולש הסמכות היא שלביד"ר דין אזרחי אלא אם הסכימו דתי חל (ס' 13 ב) : יש הסתייגות אם חל חוק יחסי ממון על נישואין אזרחיים הם הכירו לפני 15 שנה אז זה אחרי 1974 אין הלכה ברורה בעניין למדנו בכיתה אם ניתן גט והם היו רשומים אז החוק חל עליהם לא נתונים דברים אלה נניח שהחוק חל שכן יש ערכאות שמחליות. לא נעשה ביניהם הסכם ממון לכן חל עליהם הסדר איזון משאבים לפי ס' 5 עם התרת הנישואין בני הזוג זכרים למחצית שווי הנכסים בין ככל הבני זוג ע"פ תיקון ס' 4 אחרי 2008 היתן להקדים מועד איזון המשאבים טרם מתן הגט בהתקיים נסיבה מיוחדת דיקלה תטען שקיים לפי ס' 5 (א) שקיים קרע בין הצדדים ובכך תוכל להקדים טרם פקיעת הקידושין לפי הלכת השיתוף הכחושה ניתן להקדים דרך הפעלת כללים דיני

קניין וחוזים, 1. הדירה בחולון הוענקה במתנה לאחר הנישואין דיקלה תטען שזה נכס חיצוני שמוחרג לפי ס' 5 אין זכות למשה לקבל מחצית שווי הדירה מנגד יטען שאין בהוראות ס 5 למנוע ממנו ישתוף ספיציפי בנכס ספיציפי לפי הדין החל (יעקובי ואבו רמי) כוונת הצדדים והגיונות יש לבחון משה יטען שהם התגררו יחד לאורך שנים טיפלו בילדיהם בדירה הזו לכן אין נפקות שזה רשום על שמה לכן ידרוש את מעצית שוויה אמנם לפי פס"ד התווית הפרמטרים אין די בחיים משותפים אף ממושכים יש צורך בלהוכיח דבר מה נוסף בעניינו לא נראה כי משה השקיע בדירה או עבד עליה לכן לא יהיה זכאי לה עודוד שלפי פס"ד 2533 כשיש עוד דירה לבני הזוג נשללה השיתוף הספיציפי וכן הם עברו לגור במקום אחר דבר שמוגיח אההפרדה לכן גם כספי השכירות לא יאוזנו. 2. זכויות הפננסיות נכסי תעודה כלכלית יואזנו לפי ס' 5 ג 3 גם החשבונות הבנק הנפרדים. 3. הדירה בפנטהוז אין נפקות שהיא רשומה על שמו שכן נתקנתה במהל הנישואין מדובר בנכס משפחתי מובהק לכן יואזן ותהיה זכאית למחצית השווי. 4. דירת השקעה ברעננה וכספי השכירות: דיקלה תנסה לטעון לשיתוף ספיציפי (אבורמי) אבל יהיה קשה להוכיח שכן לא מדובר בדירת מגורים לפי 9884 קשר להרחיב מחוץ לדירת מגורים אמנם הדירה נקנתה במהלך הנישואין לכן גם ככל הנראה כספיה יאוזנו. 5. הון אנושי יש 2 מסלולים לכך 1. החלת חוק יחסי ממון במקביל להלכת השיתוף (אברמי, יעקוב) גישת הסימנטליות נלך לפי פס"ד של ריבלין הון האנושי דיקלה תטען שהפער הכלכלי וכושר ההשתכרות הם נכס בר חלוקה שכן נוצרו עקב הנישואין ועקב הטיפול שלה בילדים"הזמן המשפחתי הוא אחד ונוצר בשניים" תבקש לפסוק תשלומים עיתיים שכן היא למדה תואר אבל לא התעסקה בו לאור בקשתו של משה לטפל בילדים לכן היא נשארה בבית וכך נוצר ביניהם הפער כשהוא היה מצליח והשכר שלו היה עולה, מנגד יטען משה שיש לגרוע את תרומת הכישון האישי שכן הוא היה מוצלח מלפני הנישואין אמנם דיקלה תטען שהוא לא היה מוצלח לפני הנישואין ככל שהפער גדול ביהמ"ש יתחשב במאזן הצדק. המסלול השני לפי ס' 2(8) לחק יחמ"ס הון אנושי כושר התשכרות אינם נכס בר חלוקה הם מכירים בזה במסגרת שקילת נסיבות מיוחדות תוך התחשבות בכושר ההשתכרות של בני הזוג דיקלה תטען שיש נסיבה והיא לפי אבורמי פער כלכלי בין בני הזוג ככל הנראה ביהמ"ש יסטה מהחלוקה של חצי חצי ויטה לחלוקה מטיבה עם דקילה.

2. **בהיות הפקיד לא רשם אותם אז הם ידב"צ** נראה אם מתקיימים קרטרינים ביטון משך הזמן הכירו שנים רבות אין צורך בזמן מינמילי שכן בפסיקה הוכרו תקופות קצרות (יסלובדיה, ביטון) חיים משותפים מתקיים בעינינו תחת קורת גג אחת (פס"ד דירות נפרדות) חיים אנטימיים מתקיים (פס"ד פישבין כרמי) שכן הולידו ילדים אז גם המטרה להוליד מתקימת זו אנדקציה טובה על היותם ידב"צים היה משק בית משותף שכן טיפלו בילדים חיו ביחד. נדון בסגויות: משמורת וחינוך אותו דיון, מזונות אישה: לפי ס 2 בן זוג חב במזונות והגדרה הזו לא כוללת ידב"צים לפי (לינדורון), לכן מזונות אזרחיים (דיון לעיל), מזונות ילדים פס"ד מזונות ילדים חייבו מכוח כונסטקציה חוזית לחוב במזונות ילדי ידועה בציבור, בעניין הרכוש בפירוד חלה הלכת השיתוף חזקה הינת לסתירה בגין היותם ידב"צים היא אומרת שכלל הרכוש שנצבר בחיים המשותפים יחולק חצי חצי אלא אם אחד מהם מוכיח שלא הייתה כוונה לשיתוף נכסים לא חלה אוטמטית לפי פס"ד יש להחיל אותה אמת מידה על הידועים בציבור הדירה בחולון שבמתנה כספי השכירות לפי ביקל יש שיתוף בנכסים חיצונים אלא אם לא הייתה כוונה לשיתוף משה ינסה לטעון שלאור אותו פס"ד הייתה הטמעה לדירה הזו לחייהם המשותפים לכן הוא זכאי עוד שהיא הצהירה לו שהיא של שניהם דקלית תצודד בכך שלא הייתה כוונה כזו שכן היא רשומה על שמה עוד שהם עברו מלגור בה, יש ספק שהוא יהיה זכאי שכן מדובר בנכס משפחתי מובהק. זכויות פננסיות שיתוף לפי פס"ד רון ולידיא משה עצמאי לכן היא תדרוש כל נכסי העתודה חסכונית קופת גמל.. הדירה של הפנטהאוז יש כוונה לשיתוף הם חיים שם מדובר בנכס שלאחרי הנישואין לכן כן חלה הלכת השיתוף דירת ההשקעה והכספים גם חלה יטען שמדובר בנכס עסקי יש צורך בריאה נוספת (סלם) שתחול ההלכה לא נראה כי הייתה כוונה לשיתוף קל לסתור ההלכת השיתוף לכן לא חלה חשבונות הבנק חצי חצי.

נבחן מערכת היחסים בין הצדדים נראה כי ייחשבו כידב"צים לפי פס"ד ביגמה פועל יש אפשרות להיות זכאי לירושה גם אם הוא היה נשוי לצד האחר לכן היא כן תזכה לכספי הפנסיה שלו לפי ס' 55 לחוק הירושה נכליים ידב"צים תחת חוק זו חיים משותפים אמנם יכולה לעלות טענה מנגד שאין ביניהם חיים משותפים כלומר הם לא היו חיים יחד בגלל זה נדון פס"ד של ארבל הדירות הנפרדות שגם אם מתקיימים לא מתקיימים חיים משותפים יש אפשרות לתבוע בגל רציונל שלא תהיה פגיעה באוטנמיה שכן לפי הנתונים נולד להם בן מטרת הולדת הילדים נחשבת לאינדקציה טובה לזה שהם ידב"צים אמנם לפי פס"ד השתופות המוחלשת ניהול מערכת יחסים פתוחה בידעית הצד השני זה יבוא לידי ביטוי בחלוקת הרכוש זה מביא למצב שיש צד חלש שאין ביכולתו לתבוע לכן האוטנמיה נפגעת ונוצר מצב של אי שוויון כי לא מגיע לה אותן זכויות למרות שהמטרה היא לשמר את הסטטוס קו בישראל כדי שתופעה זו תהיה פחותה כמה שיותר לפי ברק בפס"ד תנועת השלטון גם האוטנמיה נפגעת כלומר הדימוקרטיה העיקר שההלכה היהודית תישמר שכן לפי ההלכה נשואים אלה אינם תקפים יש רצון לעודד נשואים כדמו" כדי שהסמכויות ידונו בביד"ר כי אחרת זה ייכול להוביל לטשטוש בין שני הערכאות כלומר ידבצים דנים בהם בביהמ"ש לענייני משפחה, מערכות יחסים פתוחות כאלה מובילות לפערי עם כי יש מצב שהילדים שלה יהיו ממזרים שכן לא ידוע אם היא אשת איש או מצב על עגינות כמו המצב בצרפת גרושת איש זה מעודד מעשי כיעור ולעבור על הדת עבירות מבחינה הלכתית לזנות אישת איש שכן היא עם שני גברים, מצד שני מופר החירות שלה כן יש פגיעה בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו אמנם יש סעיף שמירת הדינים שמתיר את זה. לפי פס"ד שותפות מוחלשת ההפרדה הנכסית ביניהם מעידה על הרצון הכוונה של האי השיתוף הנכסי אמנם היא יכולה לטעון שהיא נכללת תחת ס' 55 כי מתקיימים תנאים היותם ידב"צים לפי ביטון משך זמן הוכרו שלוש שנים הוכרו בפסיקה בתקופות פחות של 8,4 חודשים(סלובדיה,ביטון) מטרת הולדת ילדים דנית חיים משותפים הוכרו גם כשאינן זה לא מחייב יחסיים אינטמים (פישיבין)מתקיים. לפי פס"ד 41478 אם נשוי לא שולל את כוונתו לשתף לכן היא תטעון שזה יחול לגבי אם היא במערכת עם מישהו אחר אז לא שלל כוונתו לשתף מועד השיתוף בזכויות ובחובות לפי ברק בפס"ד אניטה שלם קורה במועד הקריטי ומוות זה אכן מועד הקריטי לכן לאור כך תהיה זכאית, לאור היותם ידב"צים הלכת השיתוף תחול הזכויות הן קניינות אפשר לטעון לכאן ולכאן אבל לפי דעתי היא תהיה זכאית למרות הרציונלים של לא לתת.